

τεινε τὴν εὐφορίαν αὐτῆς ἐκ τοῦ οἴκου ἐπὶ σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν, ἀρούσα τὰς δυσχερείας—λίγου ἐδέησε νὰ εἶπω ἀμαρτίας—παντὸς Ἑλληνας πολίτου, διότι οὐδεὶς μένει ἀνοικοδόμητος.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΑΣΙΑΤΙΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἀσθηρῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ ποιήσωσι μνείαν τῆς ἀλώσεως τῆς Πλεύνας, ἡ εἰδήσεις δὲ, κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας», διεδόθη διὰ τοῦ ἐπομένου τρόπου: Ἑλλην τραπεζίτης, ἐν Παρισίοις παρεπιδημῶν, ἐτηλεγράφησε πρὸς τινα ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωμάτην: «Je vous annonce le fiancailles de Mlle Plevnice avec M. Camarrof». Καμάρας καλεῖται ὁ πιστὸς τραπεζίτης τοῦ Ἰγνάτιεφ' ὡς γνωστὸς δὲ φίλος τῶν Ῥώσων ἐδέησε νὰ δανείσῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὸν παράδοξον ἀβραβῶνα.

Τὴν διάσημον ἠθοποιὸν δεσποσύνην Μάρς ἐπεσκέφθη ποτὲ ἐργοστασιάρχης τις τοῦ Λυών, παρακαλῶν αὐτὴν νὰ τὸν καταστήσῃ εὐτυχῆ οὐχὶ ἄλλως, ἢ δεχομένη δῶρον 60 πήχεις λεπτοῦ καὶ βαρυτίμου μεταξωτοῦ ὑφάσματος κίτρινοχρόου. Ἡ ἠθοποιὸς τῷ παρετήρησεν ὅτι οὐδεμία κυρία ἀγαπᾷ τὸ κίτρινον χρῶμα καὶ ὅτι ἐπομένως ἦτο ἀδύνατον νὰ δεχθῆ τὴν προσφορὰν τοῦ ἔνδοῦσα τελευταίου εἰς τὰς ἐπαλειμημένους ἱεσσίας του, ἔλαβε τὸ ὑφασμα, καὶ παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν ῥάπτριάν της. Κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδίστασε καὶ αὕτη νὰ ῥάψῃ φόρεμα κίτρινόχρου, μετ' ὀλίγον ὁμως ἐσκέφθη ὅτι εἰς τὴν δεσποσύνην Μάρς τὰ πάντα ἦσαν ἐπιτετραμμένα καὶ παρσκευάσει τὸ φορεμα μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς κομψότητος. Τῇ ἐσπέρα ἔμελλε νὰ παρασταθῇ τὸ δράμα Gageure imprévue· δοκιμάσασα δὲ ἡ Μάρς τὸ φόρεμα ἔσπευσε τεταραγμένη πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ θεάτρου καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀναβάλῃ τὸ δράμα τοῦτο, φοβουμένη μήπως συριχθῆ ὅτι ἠθέλησε νὰ φανῆ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς καναρίνιον. Νοήσας ὁ διευθυντῆς τὸ παιγνίδιον ἀπεκρίνατο μειδιῶν· «δὲν φαίνεσθε καναρίνιον, ἀλλὰ τοπάζιον· ἐγὼ ἐγγυῶμαι περὶ τῆς ἐπιτυχίας». Ἡ καλλιτέχνης παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἐπὶ πέντε λεπτὰ οἱ θεαταὶ κρατοῦσι τὰ δίοπτρα, περιεργάζονται, ψιθυρίζουσι, τελευταῖον ἐπικροτοῦσι μεγαλοφῶνως λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· «ὄπόσον ὠραία στολή!» Τῇ ἐπαύριον αἱ πρῶται κυρίαι τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσος ἔστειλαν παραγγελίας εἰς Λυών, ὃ δὲ ἐργοστασιάρχης «ἔκαμε τὴν τύχην του».

Χαρτοποιὸς τις τῆς Νέας Ὑόρκης ἐφεῦρε «φακέλλους ἐπιστολῶν ἀσφαλιστικούς», ὧν ἡ ὑπεροχὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων φακέλλων συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ δὲν δύναται ν' ἀνοιχθῆ κρυφίως χωρὶς ὁ φακέλλος νὰ προδώσῃ τὴν

διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἀδιακρίτου γενομένην ψηλάφησιν. Τὸ μέρος τοῦ φακέλλου ὅπερ κλείεται διὰ νὰ περιλάβῃ τὴν ἐπιστολὴν εἶνε θεβροεγμένον διὰ χημικῆς τινος σκευασίας, ἣτις εἰς τὴν ἐλαχίστην πρὸς ἀνοίγμα ἀπόπειραν, εἴτε δι' ὑγράσεως, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου μέσου τοιοῦτου ὥστε νὰ μὴ σχισθῆ ἢ καταστραφῆ ὁ χάρτης, δεικνύει διὰ χαρακτῆρων ἀνεξαλείπτων τὰς καταγγελτικὰς ταύτας λέξεις: Attempt to open (Ἐπειράθησαν νὰ μὲ ἀνοίξωσι).

Γενομένης κατ'αὐτὰς συζητήσεως ἐν Νορδ-χάουζεν, γράφει ὁ «Παρνασσός», περὶ τῶν δηλητηριωδῶν οὐσιῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἀρσενικοῦ ὅπερ περιέχουσι τὰ ἐν Γερμανίᾳ κατασκευαζόμενα ποικίλα χαρτὰ πρὸς διακόσμησιν τῶν τοίχων τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων, ὁ φαρμακοποιὸς Σουλτσι ἀνεκοίνωσεν ὅτι νεωστὶ ἀλλαχθέντων τῶν χαρτίων τῆς ἐν Βαίμαρ σωζομένης οἰκίας τοῦ Σχίλλερ, ἀνεκαλύφθη ὅτι τὰ πράσινα χαρτὰ τοῦ ἰδιαίτερου γραφείου τοῦ διασήμου ποιητοῦ περιείχον ἰκανὴν ποσότητα ἀρσενικοῦ, εἰς οὗ τὴν ἐπενέργειαν πειρῶνται τινες σήμερον ν' ἀποδώσωσι τὸν πρόωρον καὶ αἰφνίδιον θάνατον τοῦ ὑγιεστάτου ἄλλως Σχίλλερ, ὡς προελθόντα μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐκ δηλητηριάσεως.

Εἰς σατυρικόν τι φύλλον τοῦ Βερολίνου ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἡ ἐπομένη εἰκὼν· ἐν θεωρείῳ ἀμφιθεάτρου φαίνεται Ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ μετ' ἐνδιαφέροντος βλέπων τὸν μέχρι θανάτου ἀγῶνα δύο ἀθλητῶν· ἐν ἐτέρῳ δὲ θεωρείῳ φαίνεται σημερινὸς αὐτοκράτωρ, ἐπὶ θρόνου καθήμενος καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ἐπίσης θεώμενος τὴν ἀλληλουσφαγὴν χιλιῶδων ἀνθρώπων.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Καθαρισμός τῶν σπόγγων.

Ὅπως καθαρισθῶσιν οἱ σπόγγοι πρέπει νὰ μείνωσιν ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος, συχνότατα ἀνανεουμένου, τὴν δὲ τετάρτην ἡμέραν νὰ διαλυθῶσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος 125 περίπου γραμμάρια ποτάσης καὶ ν' ἀφεθῶσιν ἐν αὐτῷ ἐπὶ δώδεκα ἔτι ὥρας οἱ σπόγγοι ὅπως διαβραχῶσιν· ἀκολούθως τίθενται εἰς καθαρὸν καὶ δροσερὸν ὕδωρ, καὶ μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας καθίστανται λευκότατοι καὶ καθαρότατοι, ὡς νὰ ἐξῆλθον τότε τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης.

Ἐχε τὰ πόδια σου ζεστὰ, τὴν κεφαλὴν σου κρύα
νὰ μὴ φοβάσαι τὸ γιαντῶν, νὰ μὴ τον ἔχῃς χρεῖα.
(Δημῶδες λόγιον).

ΠΑΡΟΡΑΜ. Σελ. 16 στηλ. β' στίχ. 49 ἀντὶ pes ἀν. pas
" " " " 50 " pes " pas